

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XXX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538738384/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Naar Halvor taler om at gaa paa Jagt i Sibberup Krat, er vi pludselig ved Basnæs. Der og ikke i Jyls land ligger Sibberup Krat. Naar samme Halvor skal give sine Hunde Navne, maa nødvendigvis en af dem hedde Mufti; saadan hed nemlig Thoras Hund paa Basnæs. Og naar Bagger vil give os Indtryk af de landlige Sysler ved at præsentere os for en Foged, der ved Hjælp af en dejlig Stok holder en Flok Grøftegravere til Ilden, er denne Foged en gammel Bekendt fra Basnæs. Det er om ham, han synger i Digtet »Sommeren«:

»Forvalteren prygler paa de hovne
krakilske Bønder med sin Stok.«

Fra Herregaardens Sale og Naturens Friskhed gaar nu Vejen til Hovedstadens snævre Kamre og til Kroor og Kipper af usleste Art. Her hengaar *Arthur Harrings* Liv med Skøger og kyniske Svirebrødre. Grænsen mellem Digt og Virkelighed vil det naturligt ikke her være muligt at drage. Om en Skikkelse som Bagger danner sig hurtigt Myte.*) Jeg skal derfor vel vogte mig for at meddele andet end, hvad vi ved fra hans egne Beretninger og fra Skildringer, som gennem Vilh. Møller er naaet til os fra Svogeren Fr. Fiedler. Dette vil, sammenholdt med Digtene, alt i alt give os et ret paalideligt Indtryk. Saa tidligt som i 1828 skriver han til en søransk Ven: »Alene deraf, at Du hverken Penge eller Brev har faaet, maa Du slutte Dig til, at jeg er aldeles den, jeg var i Sorø; min Natur har aldeles ej forandret sig. Det er idag d. 15. Maj, og jeg har allerede

*) Hertil bidrager ikke mindst den Slags halvt digteriske, halvt virkelige Erindringer som de, Carit Etlar bringer til Torvs i sin Bog »Minder« 1896, Side 120.

XXX

fortæret de Penge, hvoraf jeg skulde leve Maanedn ud. Af mine Autores har jeg kun Cicero de officiis tilbage; imidlertid giver jeg min Kavalerparol paa, at det ikke er nogen fortrinlig Agtelse for Bogen, men kun dens daarlige Udsende, som har bevæget mig til at beholde den. Du kan ellers troe, kjære Ven, at dette just er en Verden for mig: idelig Tummel, idelig Spadseren, af og til Invitation til Selskaber, som give min Galde og min Latter Luft: hver Søndag Formiddag Serapionsklub med Andersen og Petit; stundom Kafferen hos Mini; oftere paa Teatret; tiest Besøg i en vis herlig Viinkælder — det hele hover mig, hvis blot ei den blege Jura i Baggrunden truede med en gigantisk Justinian i Haanden.*) I et Brev til Thora fra det flg. Aar fortæller han hende, at »den arme Fritz P. har da pantsat sine, sorte, nye fine Klæder, saa at jeg paa hans Sosters Geburtsdag maatte laane ham en hel Dragt**). I 1830 dør hans Bedstemoder, og han faar i pekuniær Henseende friere Hænder. Han synes i 32, da han flyttede sammen med Svogeren Fr. Fiedler, som manuducerede ham i Jura, at have forsøgt paa at tage sig sammen. Men da Fiedler i 34 forlod Landet for et Par Aar, mistede Bagger dermed den Kontrol, som var nødvendig for at holde ham oven Vande, og han var, da Svogeren atter vendte hjem, saa langt nede, at han færdedes i »de simpleste og elendigste Kjældere, og at han om Natten ofte ikke havde Tag over Hovedet«***).

*) Brev til Neergaard, citeret efter Vilh. Møller II 545-46.

***) Olrik, S. 37.

***) Vilh. Møller XXXIV.